

Як Братчик Черепаха переміг Братчика Кролика

Джоель Чандлер Гарріс

— Здається, ми вчора говорили про те, що в старі часи, коли звірі жили, як добрі сусіди, ніхто не міг перемогти у хитрощах Братчика Кролика? — сказав дядечко Римус.

— Так, — відповів Джоель. — Ти саме про це й говорив.

— Ну от, я геть забув, що одного разу і цей хитрун Братчик Кролик дав маху, а Братчик Черепаха збив з нього гонор.

— Як це, дядечку Римусе?

— А ось як, синку.

Стрибав якимось Кролик дорогою — стриб-скік! стриб-скік! — а назустріч йому старий Братчик Черепаха. Як же вони зраділи! От Кролик і каже, що він дуже вдячний Братчику Черепасі ще відтоді, як той стрибнув Старому Лису на маківку.

— Так, — сказав Братчик Черепаха, — твоє щастя, що вдалося тобі сховатися в комині. А то б Братчик Лис хутко наздогнав тебе і спіймав.

— Ну, дзуюзьки, швидше я б його спіймав! Просто мені не хотілося залишати Матінку Мідоус і дівчаток, — відповів Кролик.

Говорили вони, говорили, і почали сперечатися, хто з них найпрудкіший. Братчик Кролик каже, що пережене Братчика Черепаху, а Братчик Черепаха — той об заклад готовий побитися, що пережене кролика.

Сперечаються вони і так і сяк, а потім Братчик Черепаха й каже:

— Гаразд. У мене вдома за каміном заховані п'ятдесят доларів одним папірцем — ставлю їх на те, що я пережену тебе.

І Кролик сказав, що у нього теж є п'ятдесят доларів, і він готовий побитися об заклад, що легко пережене Братчика Черепаху.

От побилися вони об заклад і виклали грошенята, а старого Братчика Канюка обрали суддею. Відміряли вони п'ять миль, наприкінці кожної милі поставили по стовпчику.

Братчик Кролик повинен був бігти великою дорогою, а Братчик Черепаха сказав, що побіжить лісочком. Всі пояснювали йому, що дорогою легше бігти, але старий Братчик Черепаха тримався на своєму.

Покликали подивитись на забаву матінку Мідоус з доньками і всіх сусідів, всі пообіцяли прийти.

Кролик тренувався щодня; він стрибав як коник-стрибунець. А старий Братчик Черепаха — той все лежав у болоті. У нього була дружина і четверо діток, і всі вони були схожі на нього як викапані. Хочеш розрізнити їх — хоч у лупу дивись, та й помилишся.

От настав назначений день, і цього дня старий Братчик Черепаха, і його стара, і

четверо діточок — всі прокинулись ранесенько й пішли на місце.

Матінка Черепаха лишилася біля першого стовпчика, дітки біля інших стовпчиків, а сам старий Братчик Черепаха — біля останнього.

Ось почав збиратися народ. Суддя Канюк прийшов, і Матінка Мідоус із дівчатками, і Братчик Кролик пристрибав, святково одягнений: на шиї стрічки, на вухах стрічки. Всі глядачі пішли на дальній кінець доріжки, щоб дивитися, хто першим прибіжить. От настав час, суддя Канюк витягує свого годинника і кричить:

— Панове! Ви готові?

Братчик Кролик відповідає "Так!", і стара Сестричка Черепаха кричить "Так!" зі свого лісочка. Кролик як побіжить! А стара Черепаха потихеньку — додому. Суддя Канюк схопився і полетів вперед, дивитися, щоб усе проходило за правилами. Коли Кролик добіг до першого стовпчика, один синочок Черепахи виповз із лісочка. Кролик гукає:

— Ти де, Братчику Черепахо?

— Повзу, повзу, — відповідає синочок.

— Ага! А я попереду! — сказав Братчик Кролик і пострибав ще швидше.

Добіг до наступного стовпчика — другий синочок виповзає з лісочка.

— Ти де, Братчику Черепахо? — гукає Кролик.

— Теліпаюсь, теліпаюсь потихеньку!

Як стрибоне Братчик Кролик — вмить прибіг до наступного стовпчика. А тут ще синочок. Потім ще стовпчик і ще синочок. Тільки миля лишилася. Кролик вже думав, що переміг. Тут старий Братчик Черепаха подивився на дорогу і бачить — летить суддя Канюк. Виповз Братчик Черепаха з лісочка, переліз через канавку, пробрався крізь натовп і заховався за останнім стовпчиком.

Підбігає до стовпчика Кролик. Йому не видно було Братчика Черепаху, він і гукає судді:

— Гроші мої, суддя Саричу! Гроші мої!

Тут Матінка Мідоус з доньками як засміються! А старий Братчик Черепаха виліз з-під стовпа і каже:

— Дайте лишень дух перевести, шановні пані та панове. А грошенята таки я виграв!

І справді, прив'язав Братчик Черепаха гаманець собі на шию та й попрямував до дому, до своєї дружини і діточок.

— Але ж це був просто обман, дядечку Римусе!

— Ну, звичайно ж, друже, просто хитрий жарт. Спочатку звірі почали жартувати одне над одним, а від них і люди навчилися, так воно й повелося. Ти дивись гарно, синочку, щоб над тобою ніхто не кепкував так, поки ти молодий. Потім вже буде важче, коли волосся у тебе посивіє, як у старого негра.